

CII.

ततस्तु दुर्मना रामः श्रुत्वा वदतां गिरः ।
 तस्थौ मुहूर्त्तं धर्मात्मा वास्पव्याकुललोचनः ॥ १ ॥
 ततो वैश्रवणो राजा यमश्च पितृभिः सह ।
 सहस्राक्षश्च देवेशो वरुणश्चाम्भसां पतिः ॥ २ ॥
 स च त्रिनयनः श्रीमान् महर्देवो वृषध्वजः ।
 कर्ता सर्वस्य लोकस्य ब्रह्मा च भगवान् प्रभुः ॥ ३ ॥
 स च राजा दशरथो विमानेनात्तरीक्षगः ।
 अभ्याजगाम तं देशं देवराजसमद्युतिः ॥ ४ ॥
 एते सर्वे समागम्य विमानैः सूर्यसंनिभैः ।
 आगत्य च पुरीं लङ्कामभिजग्मुस्तु राघवं ॥ ५ ॥
 ततः स हस्ताभरणं प्रगृह्य विपुलं भुजं ।
 अब्रवीत् त्रिदशश्रेष्ठो राघवं प्राञ्जलिं स्थितं ॥ ६ ॥
 कर्ता सर्वस्य लोकस्य श्रेष्ठो ज्ञानवतां वरः ।
 उपेक्षसे कथं सीतां पतन्तीं हव्यवाहने ॥ ७ ॥
 कथं देववरश्रेष्ठ आत्मानं नावबुध्यसे ।
 शङ्कसे चैव वैदेहीमदृष्टां प्राकृतो यथा ॥ ८ ॥
 इत्युक्तो देवराजेन स्वामी लोकस्य राघवः ।
 अब्रवीत् त्रिदशश्रेष्ठं राघवः प्राञ्जलिः स्थितः ॥ ९ ॥